

perioden at samvirke meget indgaaende med Landbrugs-, Justits-, Indenrigs- og Udenrigsministeriet om alle de Forhold, der har foreligget, og som, uagtet de havde et handelspolitisk Indhold, er overførte til disse Ministeriers Afgørelse, fordi de tillige krævede andre og meget væsentlige Hensyn, deriblandt sociale og udenrigspolitiske Hensyn. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem mener deraf at kunne slutte, at Handelsministeriet er overflødigt, naar de Afgørelser, der er truffet af mine Kolleger, efter min Overbevisning ikke vilde være blevet truffet anderledes, hvis jeg skulde have truffet dem, idet jeg altsaa har haft en Indflydelse paa, hvorledes og efter hvilke Linier disse Afgørelser skulde træffes. Men hvis det ærede Medlem — hvad man selvfølgelig aldrig kan vide — er et Udtryk for Erhvervsorganisationernes Opfattelse, og hvis Erhvervsorganisationerne virkelig er naaet til den Opfattelse, at Handelsministeriet er overflødigt, vilde det være rigtigt, om Erhvervsorganisationerne tog det Spørgsmaal op til Drøftelse med Ministeriet. Jeg tror imidlertid, at de ikke endnu er kommet til dette Resultat, og jeg tror, at de overhovedet ikke vil naa dertil. Thi foruden de mange ekstraordinære Ting, som har haft Interesse under de ekstraordinære Forhold, foreligger der et betydeligt Administrationsomraade til daglig Brug, ved hvilket Handelsstanden, saa vidt jeg ved, ikke beklager at have med et Handelsministerium at gøre.

Det ærede Medlem udtalte, at det var rigtigt, hvad jeg havde sagt, at Handelsverdenen havde arbejdet saa fortrinligt som den har, i Ly af denne Regerings indre- og udenrigspolitiske Arbejde, navnlig den Neutralitetspolitik, Ministeriet har ført, og at enhver Regering i Danmark maa føre en Neutralitetspolitik. Men der er dog dertil at sige, at Landet jo skal have en Regering, og at det er den til enhver Tid siddende Regering, hvis Varetagelse af Neutralitetspolitikken, dens Bevarelse, dens Gennemførelse, Handelsverdenens Chancer er afhængige af.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Staining: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) endte sig i en stor Del af sin Tale imod Regeringen og endte med at sige, at dens Laal var at redde Taburetterne. Det forekommer mig, at denne Tale staar i en

skærende Modsætning til et Forhold, som foreligger for Offentligheden: det konservative Partis Henvendelse til Regeringen om at faa Valgene udsat. Jeg tillader mig at henlede Højregruppens Ledelses Opmærksomhed paa dette ejendommelige Misforhold — det er muligt, at jeg ikke kan faa Svar med det samme —, og jeg henstiller til Højregruppens Ledelses Formand, at Gruppen snarest belejligt oplyser os om, hvorvidt den Tale, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds i Dag har holdt, skal staa som et Udtryk for, hvad Højre mener, og om Henvendelsen om Valgenes Udskyden derfor er det rene Humbug. Det kunde være af Interesse fra autoritativ Side indenfor Højre at faa at vide, hvad Meningen er med denne Henvendelse.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Schovelin: Den højtærede Handelsminister oplyste, at hans Ministerium, Handelsministeriet — thi han har jo to Ministerier —, har virket særdeles meget bag Kulisserne — nu, det unddrager sig selvfølgelig al Kontrol —, og han mente, at det saaledes havde løst den af mig opstillede Opgave. Ministeren syntes her at kunne spore en Modsigelse i mine Ord, men denne Modsigelse er der ikke, thi den Opgave, jeg betegnede saaledes, at Handelsministeriet skulde virke som Surdejgen, der gennemsyrede de øvrige Ministerier med Forretningsopfattelser, er netop ikke blevet løst, idet de øvrige Ministerier aldeles ikke er blevet paavirket af noget Forretningsbegreb under hele denne Kampagne.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) mente at kunne sige om mig, at jeg paa enhver Maade søgte at komme udenom at faa radikale Mænds Forhold til Frihedens Idé og dens evige Kamp med Tvangen holdt frem for mig. Det er en fuldstændig Misforstaaelse. Jeg tror, at de radikale Mennesker, som har været med til at have Ansvar i dette Land siden Verdenskrigens Begyndelse, har haft mere